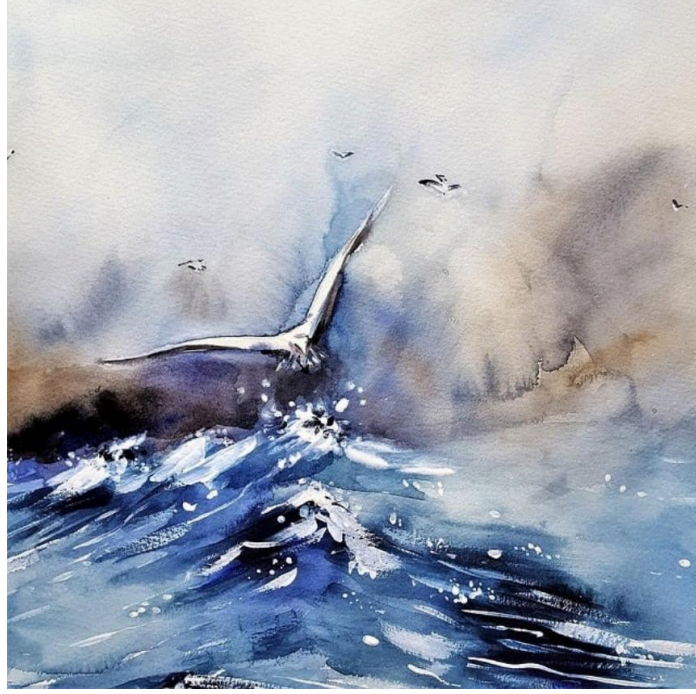

Otopsi

– Mikail Dede · 01 Eylül 2025

Bıçak sırtı bir sessizliğin
gözleri jilette çizilmiş...

Bu oda bir yara, pansumanı reddediyor.

Bazen bir çığlık, bazen bir sükût bombası,
sessizlik kulak zarımda patlıyor.

Duvarlar kanıyor, senin o karanlığıyla.

Artık sen yoksun.

Sen, o karanlık dehlizlerin haritası,
ben, kaybolmuş bir ceset...

Sokak lambaları infaz mangası,
gölgeler cellat.

Her adım bir idam sehpası,
her nefes bir küfür...

Beynimde ivili bir ses:
"Gerçek deęil, hiçbiri."
Gözlerinin hayaline bakıyorum,
bir hiçlik görüyorum...

Senin o efsunlu sesin,
kulaklarımda kanayan
bir melodi,
bir intihar notu gibi...

Ve Őimdi,
mutlak bir hiçlięin ortasında,
ben ve senin silüetlerin...